

[Christiani.]

Det ærede Medlem sagde, at vi har en Forkærlighed for at erstatte „bør“ med „skal saa vidt muligt“, og det undrede ham, at vi ikke ogsaa havde sat „saa vidt muligt“ ind i § 2, 2det Stykke. Jeg vil sige, at hvis det kan hjælpe, skal det ikke skille os. Jeg vil ikke have noget imod, at der bliver sagt, at Forligsmanden skal holde sig underrettet om Arbejdsforholdene og særlig Lønforholdenes Stilling til enhver Tid baade her i Landet og „saa vidt muligt“ i de Lande, der i væsentlig Grad paafører vore Erhverv Konkurrence. Jeg synes ikke, der kan ligge noget slemt, graverende eller vanskeligt for Forligsmanden deri, og jeg synes, den højtærede Minister maatte kunne bifalde en saadan Bestemmelse. Hvis jeg kan faa et velvilligt Svar herpaa, vil jeg gerne foreslaa mine Partifæller at indføje et „saa vidt muligt“ paa dette Sted, idet jeg samtidig dermed har imødekommet det ærede Medlem Hr. Rager og maa i alt Fald kunne regne med hans Tilslutning til et saadant Ændringsforslag, som jeg, naar jeg faar denne Tilslutning, skal tillade mig at stille ved tredje Behandling.

Saa vil jeg gerne takke det ærede Medlem Hr. Rager for et nyt Ord, som vidner om hans ualmindelige Taleevne og Evne til at forme Tingene paa en smuk og praktisk Maade. Det hed uparallelisabel. Jeg haaber, at alle her i Salen forstaar, hvad dette Ord vil sige; jeg har ikke før været ude for det.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Rager i, at § 8 er den vigtigste og den, der først og fremmest giver Lovforslaget Betydning. Det er ogsaa gennem denne Paragraf, vi ganske særlig ser det fordelagtige ved dette Lovforslag. Men jeg kan ikke være enig med den højtærede Socialminister i, at det i saa Fald skulde være tilstrækkeligt, at den simple Majoritet afgjorde Sagen. Naar naar, saaledes som det ærede Medlem Hr. Rager i Virkeligheden er det, er af denne Anskuelse: naar I ikke kan forliges, saa skal I have tvungen Voldgift, saa skal det hele afgøres ved Statsmagtens Hjælp — saa forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem ikke kan indse, at det er en stor Fordel at sige: I skal i hvert Fald være mere enige, end Lovforslaget siger, I skal være 60 pCt. enige i Stedet for 50. Andet er det jo ikke, vi har foreslaaet. Hvis jeg ogsaa paa dette Punkt kunde faa det ærede Medlem Hr. Ragers og hans Partis Tilslutning, vilde jeg være særdeles tilfreds.

I øvrigt skal jeg anbefale de af os fremsatte Ændringsforslag.

Bouet: Det ærede Medlem Hr. Rager ironiserede over, at vi Konservative i Udvalget havde optaget Arbejdsgivernes Forslag, og betegnede det som en Demonstration, en Demonstration, som dog ikke var saadan særlig alvorlig ment, idet det ærede Medlem havde observeret, at jeg var synlig lettet — dog formentlig ikke i Pund —, da jeg trak Forslagene tilbage. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at naar vi stillede Arbejdsgivernes Forslag, var det, fordi de indeholdt de Forslag, som jeg allerede havde gjort mig til Talsmand for ved første Behandling, de Forslag, som jeg havde fremført her, og det var da en let og behagelig Maade at aftrykke disse Forslag; var der Mulighed for, at man kunde faa den fornødne Støtte, bl. a. fra det ærede Medlem Hr. Rager — hvad jeg skal vende tilbage til —, var det jo saare let at indføje disse Ændringsforslag i det af Ministeren fremsatte Lovforslag, som i øvrigt indeholdt det meste af Arbejdsgivernes Forslag.

Men det er egentlig mærkeligt og lidt uforstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. Rager er saa ivrig efter at kritisere os, thi det ærede Medlem vil jo langt videre, end vi Konservative vil. Det ærede Medlem vil have tvungen Voldgift, vil paa enhver Maade borttage enhver Ret for Arbejderne og Arbejdsgiverne til at være medbestemmende over deres egne Forhold. Hvorfor i al Verden kritiserer det ærede Medlem saa os, som jo dog, hvis disse Ændringsforslag kunde blive vedtaget, hjælper ham et Stykke frem ad Vejen? Sagligt staar det ærede Medlem langt til højre for mig og mit Parti, og han burde stemme for disse Forslag, som dog vilde hjælpe ham og hans Parti frem paa den Vej, som de ønsker at gaa.

Ikke mindst maatte han gaa ind for Forslaget om, at Forligsmanden skulde have Beføjelse til at indhente Oplysninger fra andre Lande, og da især, hvis det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Lundberg sagde, at hvis vi paalægger Forligsmanden dette, er det et stort Skridt hen imod tvungen Voldgift — jeg tror oven i Købet, han sagde, at dermed vilde vi have naaet den tvungne Voldgift. Hvis dette er rigtigt — og det ærede Medlem Hr. Rager er jo en Slags Partifælle til det ærede Medlem Hr. Lundberg —, saa burde han stemme for et saadant Forslag. I Stedet for staar det ærede Medlem op og kritiserer dette Forslag, som er stillet af Venstre med Tilslutning af os.

Men der er jo dette, at her kommer den saglige Overbevisning hos det ærede